

KIA LAPPALAINEN

—
EMILIA LEINOMAA

**KORKO-
KENKÄ-
MURHAAJA**
JA MUITA VAARALLISIA NAISIA

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

© Kia Lappalainen, Emilia Leinomaa ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2024

ISBN 978-951-1-49516-1

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2024

Sisällys

Korkokenkämurhaaja Ana Trujillo 7

Baby farmer Amelia Dyer 35

Andrea Yates – äidistä murhaajaksi 65

Saksisiskokset 95

Huumeparonitar Griselda Blanco 125

Mustaleski Judy Buenoano 151

Sarjamurhaaja Juana Barraza 179

The Family -kultti 207

Jälkisanat 237

Lähteet 239

Korkokenkämurhaaja
Ana Trujillo

I

Texasilaiseen hätäkeskukseen tuli puhelu sekavalta naiselta aamuyön tunteina 9. kesäkuuta 2013. Puheluun vastanneella hätäkeskuspäivystäjällä oli vaikeuksia saada selvää naisen puheesta, joten hän joutui pyytämään kollegansa avuksi. Lopulta naisen vaikerrusten seasta selvisi, että hänen entinen miesystävänsä oli hyökännyt humalassa hänen kimppuunsa. Nainen kertoi puolustaneensa itseään lyömällä korkokengällään, minkä seurauksena miehestä oli alkanut vuoataa paljon verta. Hän epäili, että mies saattoi olla kuolemaisillaan, koska hän ei tuntenut tämän pulssia. Hätäkeskuspäivystäjä kysyi, oliko onnettomuuspaikalla käytetty aseita. Nainen vastasi kieltävästi ja kertoi miesystävän vain juoneen paljon alkoholia. Päivystäjä lupasi lähettää paikalle apua. Sekava hätäpuhelu kesti noin seitsemän minuuttia. Hätäkeskukseen soittaneen naisen nimi oli Ana Trujillo.

Edellisenä päivänä 43-vuotias Ana Lilia Trujillo oli ottanut yhteyttä entiseen miesystäväänsä, 59-vuotiaaseen Alf Stefan Andersoniin. Ana tarvitsi majapaikkaa, koska pariskunnan eron jälkeen hän ei ollut onnistunut löytämään itselleen uutta asuntoa. Ennen eroa Ana oli asunut Stefanin luona ainakin epävirallisesti. Ilta alkoi Stefanin asunnolta, joka sijaitsi Texasin osavaltiossa Houstonin kaupungissa Parklanenimisessä taloyhtiössä. Alueella oli paljon luksusasuntoja, ja se oli tunnettu rauhallisena ja turvallisena asuinalueena. Myös Parklane voitiin luokitella luksusasuntojen taloyhtiöksi, ja siellä oli esimerkiksi aulavirkailija koko ajan paikalla. Stefanin asunnosta oli upeat maisemat Houstonin keskustaan.

Illan edetessä kaksikko päätyi läheiseen 5015-nimiseen baariin, joka oli yksi Anan lempipaikoista. He viettivät baarissa tunteja juoden

alkoholia. Ana tanssi baarituolilla ja jutteli paljon muille asiakkaille. Noin kello 1.45 Stefan tilasi taksin ja joutui pyytämään kuljettajaa odotamaan hetken, koska hänellä oli hankaluuksia saada Ana mukaansa baarista. Lopulta molemmat pääsivät taksiin ja lähtivät kohti Stefanin asuntoa.

Tunnelma taksissa oli aggressiivinen. Ana puhui kaikille ilkeään sävyyn ja yritti ohjeistaa kuljettajaa reitin valinnassa. Perille päästyään Ana oli sitä mieltä, että taksimatkasta ei olisi tarvinnut maksaa, koska kuljettaja ajelutti heitä ympäriinsä. Stefan yritti maksaa seitsemän dollarin maksua kortilla, mutta Ana vaati, että taksimatka maksettaisiin vasta seuraavana päivänä, ja vaikeutti tilannetta. Lopulta Ana meni sisälle ja kertoi tilanteesta myös taloyhtiön aulavirkailijalle. Stefan jäi maksamaan taksimatkaa, ja kuljettaja pyysi häntä olemaan varovainen naisen aggressiivisuuden takia.

The Evidence Room -dokumenttisarjassa esitetyn, kello 3.39 tulleen hätäpuhelun jälkeen meni noin 19 minuuttia, ennen kuin partiovuorossa ollut poliisi Ashton Boe saapui ensimmäisenä rikospaikalle. Poliisi kuuli naisen itkua asunnosta 18 b ja koputti sen oveen. Oven tuli avaamaan Ana Trujillo. Aluksi poliisi ei nähnyt sisälle asuntoon, koska suoraan oven takana oli seinä. Kun hän astui sisään, häntä odotti järkyttävä näky: käytävän päässä makasi verinen miehen ruumis. Poliisin mukaan uhri oli selvästi jo kuollut ja tämän ruumiissa oli ruhjeita joka puolella. Vaalea kokolattiamatto oli värjäytynyt ruumiin pään alla syvän punaiseksi. Erikoisin yksityiskohta oli uhrin pään vieressä lojuva koon 40 piikkikorkoinen korkokenkä. Kenkä oli mustan puvuntakin päällä, ja siinä oli verta sekä hiuksia kietoutuneena koron ympärille. Eteisessä käytävän varrella oli kolme matkalaukkuja, miesten kengät ja uhrin vierestä löytyneen korkokengän pari. Lattialla makaava ruumis oli Ana Trujillon entinen miesystävä Stefan Andersson.

Murhauutinen levisi heti laajasti mediassa erikoisen surmavälineen vuoksi. Ensimmäisissä uutisoinneissa syyllistettiin Stefania, koska useimmissa vastaavissa tapauksissa nainen on uhri. Miksi kukaan nainen hakkaisi miestä korkokengällä ilman hyvää syytä? Aluksi mediassa

maalattiin sympaattista kuvaa naisesta, joka oli käyttänyt korkokenkää puolustautuakseen väkivaltaista ex-miesystävänsä vastaan.

Alf Stefan Andersson syntyi pienessä kaupungissa Ruotsissa vuonna 1954 ja opiskeli Uppsalassa farmaseuttiseksi biokemistiksi. Stefan muutti Yhdysvaltoihin ensimmäisen kerran vuonna 1986 työn perässä. Hän toimi lääkealan tutkijana Dallasissa vuoteen 2009 asti, minkä jälkeen hän muutti toisen työn perässä Houstoniin. Siellä Stefan työskenteli yliopistolla vierailevana lehtorina.

Stefan tutki uransa aikana muun muassa naisten hedelmällisyyttä ja eturauhassyöpää. Hänen viimeisin tutkimuksensa liittyi kohdunkaulan normaalin toiminnan ylläpitämiseen raskauden aikana. Vaikka Stefan oli menestynyt urallaan, hän oli niin sanotusti ikisinkku lukuun ottamatta lyhyttä avioliittoa hänen nuoruudessaan. Naimisissa ollessaan Stefan oli noin 30-vuotias, mutta liitto ei kestänyt pitkään.

Läheiset ovat kuvanneet Stefanian hyväntahtoiseksi, lempeäksi ja rauhalliseksi mutta myös yksinäiseksi mieheksi. Hänellä ei ollut montaa läheistä ystävää eikä merkittäviä kiinnostuksen kohteita työnsä ulkopuolella. Nämä seikat aiheuttivat hänelle toisinaan masennusta ja huolia. Stefanilla oli säännöllisessä käytössä masennuslääkkeet sekä beetasalpaajat ikääntymisen myötä puhjenneeseen sydäntautiin. Hän käytti myös alkoholia, omien sanojensa mukaan lääkkeenä, mutta todellisuudessa hänellä vaikutti olevan alkoholiongelma. Vuonna 2010 Stefanin työnantaja lähetti hänet alkoholiriippuvaisten katkaisuhoidon. Alkoholi ei kuitenkaan päästänyt miestä otteestaan, ja hän joi taas pian katkaisuhoidosta päästyään samalla tavalla kuin ennenkin. Kun Stefan ja Ana tutustuivat, hänen alkoholiongelmansa oli kehittynyt jo vakavaksi.

Stefan ja Ana tapasivat Stefanin asuinrakennuksen aulassa vuoden 2012 elokuussa. Tuolloin Ana oli majoittunut samassa talossa asuneen tuntemattomaksi jääneen miehen luona. Stefan pyysi Anaa drinkkeille kanssaan, vaikka tiesi tämän tapailevan toista miestä. Ana suostui Stefanin treffikutsuun.

Ana kiinnostui Stefanista tämän viisauden ja tietämyksen takia. Analla oli haaveena kirjoittaa kirja, ja hän uskoi, että Stefan voisi olla avuksi tuon unelman tavoittamisessa. Pari meni drinkeille jo samaisena iltana, ja parisuhde sai nopeasti alkunsa. Suhde jatkui hyvin jonkin aikaa ensimmäisten treffien jälkeen. Pari kävi yhdessä illallisilla, ja he olivatkin vakituisia asiakkaita tietyissä alueen baareissa.

Kuukautta ennen kuolemaansa Stefan oli ostanut Analle 4 000 dollaria maksaneen käsilaukun ja 1 500 dollaria maksaneet piikkikorkeiset korkokengät. Stefanilla oli tiedetysti jonkinasteinen jalka- ja korkokenkäfetissi. Hänellä oli kotonaan myös kuvamateriaalia naisten jaloista ja korkokengistä.

Erityisesti Stefanin ystävät ihmettelivät, miten pari oli päätyneet yhteen. Kukaan heistä ei olisi voinut kuvitella Anaa ja Stefania parisuntana. Ana oli noin 15 vuotta Stefania nuorempi ja täysin eri sosiaaliluokasta. Ana oli ollut kaksi kertaa naimisissa ja myös eronnut kahdesti. Ensimmäisen aviomiehensä kanssa hän oli saanut kaksi tyttäretä. Ana työskenteli toisinaan hierojana mutta piti itseään enemmän taiteilijana. Lisäksi Ana juonsi toisinaan pientä paikallista televisio-ohjelmaa. Analla oli myös pienimuotoinen rikosrekisteri, sillä hänet oli pidätetty kahdesti rattijuopumuksesta sekä julkisella paikalla alkoholin nauttimisesta. Tästä huolimatta Stefan piti Anasta, joka oli hyvin erilainen nainen kuin esimerkiksi Stefanin entinen vaimo. Ana oli todella näyttävä, ja hänellä oli viettelevä ja tulinen persoona.

Minkälaisissa olosuhteissa Ana sitten kasvoi, ja miten elämä oli kohdellut häntä ennen Stefanin tapaamista? Ana Trujillo syntyi vuoden 1969 helmikuussa Mexico Cityssä. Hän asui lapsuutensa kuitenkin Yhdysvaltojen puolella Wacon kaupungissa Texasissa tiukassa ja uskonnollisessa perheessä. Anan koko perhe oli Jehovan todistajia. Lukion jälkeen 19-vuotiaana hän meni ensimmäistä kertaa naimisiin ja sai ensimmäisen aviomiehensä kanssa kaksi lasta. Pari kuitenkin erosi vuonna 1999. Kolme vuotta myöhemmin Ana muutti Houstoniin ja meni uudestaan naimisiin. Liitto toisenkaan aviomiehen kanssa ei

kestänyt. Pari erosi muutamaa vuotta myöhemmin, ja lapset jäivät asumaan isäpuolensa kanssa. Ana innostui uudestaan sinkkuelämästä.

Vuonna 2010 Ana majoittui jonkin aikaa Londale Hotel -nimisessä huoneistohotellissa. Eräänä iltana Ana törmäsi hotellin johtajaan, joka kertoi myöhemmin Anan sanoneen hänelle yllättäen: ”Jos joku hyökkäisi kimppuuni, löisin häntä tällä.” Samalla Ana näytti jalastaan nappaamaansa korkokenkäänsä.

Hotellissa asumisen jälkeen Ana soivasurffaili aina kulloisenkin deittinsä luona. Hänen sinkkuelämänsä sisälsi rajua juomista, ja hän vietti paljon aikaa baareissa eri miesten seurassa. Ana saikin monien miesten päät kääntymään, ja hänet tunnettiin nopeista liikkeistään seuralaistensa kanssa. Anan miehet vaihtuivat aina lennosta, kun hän kyllästyi edelliseen. Stefanin kohdalla niin ei kuitenkaan käynyt.

Ana ja Stefan vierailivat usein Bodega's Taco Shop -nimisessä ravintolassa. Ravintolan päällikkö kertoi myöhemmin, että erään kerran he olivat olleet syömässä siellä yhdessä ystäväpariskunnan kanssa, kun Analla ja Stefanilla oli syttynyt riita, jonka yhteydessä Ana oli purrut Stefania naamasta. Ravintolapäällikkö ei itse nähnyt tapahtumaa mutta antoi Stefanille jäätä haavan verenvuodon tyrehtyttämiseksi.

Ystäväpariskunnan toinen osapuoli, Stefanin hyvä ystävä Anders Berkenston, on kertonut oman näkemyksensä tilanteesta. Andersin mukaan Ana suuttui yllättäen ja puri Stefania oikeasta poskesta. Sen jälkeen Ana hävisi kuin tuhka tuuleen jättäen taakseen kassinsa, jossa oli hänen tietokoneensa ja muita arvotavaroita. Stefan ei kertonut mitään syytä, miksi Ana teki niin, eikä Ana itse osannut selittää tekoaan jälkikäteen. Tapahtuneen jälkeen Anders ja Stefan jättivät Anan kassin ravintolan baarimikolle ja vaihtoivat ravintolaa. Stefan alkoi itkeä, kun he poistuivat ravintolasta. Hän itki, koska ei voinut ymmärtää, miksi hänen rakastamansa nainen oli tehnyt hänelle niin julmasti. Anders oli myös kuullut Stefanilta, että raivonpurkaus ravintolassa ei ollut ensimmäinen kerta, kun Stefan oli joutunut kärsimään Anan käsissä. Ana oli kuristanut Stefania aikaisemmin, ja tämä oli kertonut Andersille, että Ana oli yllättävän vahva, vaikka ei siltä välttämättä näyttänytkään.

Anan aggressiivisten tekojen kohteeksi joutui myös Stefanin omaisuus. Stefanin taloyhtiön manageri Lil Brown on kertonut, että Ana teki tuhoja Stefanin asunnossa. Kaikista tuhotöistä tehtiin raportit, mutta niistä merkittävin tapahtui 27. lokakuuta 2012. Tuolloin Stefan oli mennyt taloyhtiönsä aulaan kertomaan aulavirkailijalle vahingosta. Hänen luonaan vierailemassa ollut nainen oli katkaissut jääkaapin jääpalakoneen vesijohdon. Kun aulavirkailija meni Stefanin mukaan asunnolle katsomaan tilannetta, keittiön lattia tulvi. Päävesihana saatiin kuitenkin suljettua, eikä lattialle tullut enää lisää vettä ja keittiö saatiin kuivattua pyyhkeillä. Raporttiin kirjattiin, että asunnossa olleen naisen nimi oli Ana Fox ja hän oli ollut päihtyneenä asunnossa. Aulavirkailija oli kehottanut Stefania ottamaan tapauksen vakavasti puheeksi naisystävänsä kanssa, ettei tilanne johtaisi johonkin vakavampaan.

Stefanin ystävä Anders on kertonut tämänkin tilanteen kulusta, ja hänen mukaansa Ana oli repinyt jääkaapin irti seinästä ja yrittänyt ensin katkaista vesijohtoa saksilla. Stefan oli ollut nukkumassa mutta herännyt meteliin ja kysynyt Analta, mitä ihmettä tämä oli tekemässä. Ana oli kertonut, että jääkaapin takana oli pahoja henkiä, joista oli päästävä heti eroon. Tapaus on hyvä esimerkki siitä, kuinka impulsiivinen ja vainoharhainen Ana ajoittain oli. Tämän jälkeen Stefanin asuintalon henkilökunta ja muut asukkaat olivat todella huolissaan Anan ja Stefanin suhteesta ja Anaa alettiin pitää silmällä kaikkien turvallisuuden vuoksi.

Anders on kertonut myös toisesta vahingosta. Ana oli ottanut Stefanin auton luvatta käyttöönsä ja ajellut sillä ympäri kaupunkia. Ajelun päätteeksi Ana oli tuhonnut auton, ja Stefan joutui ostamaan itselleen uuden hajonneen tilalle. Andersin mukaan Stefan ei kuitenkaan koskaan pelännyt Anan seurassa henkensä puolesta tai ei ainakaan tuonut sellaista pelkoa ilmi. Suhteen alkupuolella Stefan oli hehkuttanut Andersille rakkauttaan Anaa kohtaan, mutta suhteen loppua kohden hehkutus alkoi hiipua. Joskus Stefan esimerkiksi lopetti puheita Andersin kanssa sen vuoksi, että Ana oli saapumassa paikalle.

Stefan oli kärsinyt Anan seurassa niin henkisesti, fyysisesti kuin taloudellisesti. Mikä sai Stefanin päästämään Anan asuntoonsa vielä kaiken tapahtuneen jälkeenkin?

Kun ensimmäisenä rikospaikalle saapunut poliisi Ashton Boe kysyi Analta, mitä oli tapahtunut, tämä kertoi, että Stefan yritti pitää hänestä väkisin kiinni eikä suostunut irrottamaan pyynnöistä huolimatta. Poliisi vei Anan ulos, laittoi tämän käsirautoihin ja otti tästä kuvat heti poliisiauton edessä todistusaineistoksi. Analla oli päällään musta toppi ja vaaleansiniset farkut, jotka olivat tahriintuneet vereen etenkin sisäreisien ja polvien kohdalta. Myös hänen kasvoissaan oli kuivuneita veritahroja. Ana sanoi, että häntä sattui polveen mutta ei mihinkään muualle. Anassa ei myöskään näkynyt minkäänlaisia ruhjeita tai muita pahoinpitelyn merkkejä. Poliisi laittoi hänet auton takapenkille, ja hänet vietiin poliisiasemalle kuulusteluja varten.

Ana vietiin kuulusteluhuoneeseen, jonne hän jäi yksin odottamaan. Tutkijat halusivat tarkkailla Anan käytöstä hetken aikaa. Hän istui tuolilla pää painuksissa ja kädet jalkojen välissä. Kun toinen tutkija tuli huoneeseen ja antoi Analle vesipullon, tämä ei katsonut tutkijaa päinkään vaan piti päänsä painuksissa. Pian tämän jälkeen päättökijä Brian Evans saapui huoneeseen. Anan tuoli oli tarkoituksella aseteltu niin, ettei hän olisi lainkaan piilossa pöydän takana. Näin tutkijat pystyivät tarkkailemaa hänen kehonkieltään ja asentojaan, kun koko vartalo oli näkyvillä. Kuulustelu alkoi hieman yli viisi tuntia sen jälkeen, kun poliisi oli saapunut rikospaikalle. Oli selvää, että Ana oli tässä vaiheessa todella väsynyt ja laskuhumalassa illan juhlimisen jäljiltä.

Tutkija Evans kertoi Analle, että he halusivat kuulustella tätä illan tapahtumista ja kuulla Anan ja Stefanin suhteesta. Hän nojautui Anaa kohti antaakseen ystävällisemmän vaikutelman. Analle kerrottiin ”Miranda-oikeudet”, jotka tarkoittavat sitä, että kuulusteltavalla on oikeus olla vastaamatta kysymyksiin ja pyytää paikalle asianajaja. Ana kuitenkin suostui luopumaan oikeuksistaan ja jatkamaan keskustelua.

Hän ei puhunut toiselle tutkijalle juuri ollenkaan tai ottanut tähän katsekontaktia vaan kohdisti katseensa vain päätutkijaan.

Kuulustelijat saattoivat hyödyntää ”hyvä poliisi, paha poliisi” -taktiikkaa, jossa Brian oli hyvän poliisin roolissa. Tätä taktiikkaa käytettäessä toinen poliisi käyttäytyy uhkaavasti ja vihamielisesti ja toinen taas on ystävällinen ja empaattinen kuulusteltavaa kohtaan. ”Hyvä poliisi” pyrkii näin voittamaan kuulusteltavan luottamuksen. Taktiikka voi usein toimia hyvin, koska ihmisillä on luontainen taipumus pitää ihmisistä, jotka ovat samaa mieltä heidän kanssaan. Kahden poliisin välinen kontrasti saa ”hyvän poliisin” näyttämään erityisen mukavalta ja luotettavalta. Ana selkeästi tunsii olonsa paremmaksi pääkuulustelijan kanssa, koska hän esimerkiksi nojautui tätä kohtaan puhuessaan tälle.

Ensimmäisen tunnin aikana kuulustelussa ei puhuttu Stefanista juuri lainkaan. Aluksi Ana kertoi aiemmista parisuhteistaan, jotka olivat toistaneet samaa kaavaa. Suhde alkoi hyvin, mutta lopulta hän joutui pakenemaan siitä väkivallan pelon takia. Entisistä miesystävistään puhuessaan Ana käytti monesti ilmausta ”hän oli todella pakkomieltainen minusta”. Ana myös kuvasi itseään sanoin ”olen liian rakastava ja välitän liikaa” sekä ”olen henkinen persoona, joka vain haluaa auttaa muita”. Tämän kertoessaan Ana puhui surullisella ja pehmeällä äänellä ja katsoi alas samalla ikään kuin halaten itseään.

Kuulustelun edetessä Ana havahtui yhtäkkiä siihen, että hän oli henkirikosastolla.

”Tämä on henkirikosasto. Tarkoittaako se...?” Ana aloitti. ”Kyllä”, vastasi johtava tutkija, ”Stefan on kuollut.” Kuullessaan uutisen Ana ei räpäyttänyt silmänsäkään. Ensimmäiset sanat, jotka tulivat hänen suustaan paniikinomaisesti, olivat: ”Annoin hänelle suusta suuhun elvytystä.”

II

Poliisiasemalla Ana Trujillo kertoi illan tapahtumista oman näkemyksensä. Kuulustelusta kuvatulla videolla näkyy, kuinka Ana näytteli ja elehti paljon käsillään tapahtumista kertoessaan. Anan mukaan he olivat menneet edellisenä iltana Stefanin kanssa 1550-nimiseen baariin, joka oli muutaman minuutin ajomatkan päässä Stefanin kodista. Ilta alkoi mukavissa tunnelmissa, ja he söivät hyvän illallisen ja joivat alkoholia. Ana jutteli baarissa myös muille ihmisille, etenkin miehille. Kaikki vaikutti olevan hyvin, kunnes hän huomasi Stefanin ilmeen muuttuvan vakavaksi. Stefan oli mustasukkainen, koska muut miehet tarjosivat Analle juotavaa ja puhuivat tälle. Sen jälkeen he lähtivät yhdessä kotiin, mutta kuitenkin hyvissä tunnelmissa.

Anan oli tarkoitus lähteä vierailulle lastensa luokse seuraavana päivänä. Kun he saapuivat Stefanin asunnolle, Ana muistutti miestä tulevasta reissustaan. Stefanin käytös muuttui oudoksi, mutta Ana sivuutti sen ja meni käymään vessassa. Kun Ana palasi vessasta, Stefan otti puheeksi sen, että hän oli puhunut baarissa muille miehille. Stefan myönsi tullessa siitä mustasukkaiseksi ja hermostui nyt siitä, että Ana oli lähdössä sellaisen illan jälkeen viikoksi pois. Ana yritti rauhoitella ärtynyttä Stefania ja sanoi, ettei hänen olisi pakko lähteä.

Stefan alkoi muuttua aggressiiviseksi ja Ana halusi poistua paikalta, mutta Stefan ei päästänyt häntä lähtemään. Ana alkoi itkeä hysteerisesti, koska Stefan puhui hänelle ilkeästi ja haukkui häntä tyhmäksi sen vuoksi, että Ana oli aiemmissa parisuhteissaan joutunut väkivalan uhriksi. Stefan vain huusi kovempaa, ja hänen kasvonsa muuttuivat punaisiksi. Hän lähestyi Anaa sanoen, ettei tämä saisi lähteä minnekään.

Stefan hyökkäsi Anan kimppuun, ja he alkoivat painia lattialla. Ana oli Stefanin alla eikä saanut kunnolla henkeä ja yritti siksi repiä Stefania hiuksista ja paidasta. Stefan ei kuitenkaan liikahtanut mihinkään, joten Ana nappasi toisesta jalastaan korkokengän ja alkoi hakata Stefania sillä. Iskusta yllättyneenä Stefan horjahti pois Anan päältä ja tämä pääsi vapaaksi miehen otteesta. Ana meni Stefanin päälle ja pyysi miestä rauhoittumaan, mutta tämä yritti edelleen hyökätä hänen kimppuunsa. Ana jatkoi korkokengällä lyömistä, jotta mies lopettaisi. Ana pelkäsi, että Stefan hyökkäisi uudelleen hänen kimppuunsa, jos hän nousisi tämän päältä. Stefan murisi ja päästi outoa matalaa ääntä mutta lopulta rauhoittui Anan alla. Kun Ana sitten nousi, hän huomasi, että Stefan ei enää hengittänyt. Ana yritti elvyttää miestä puhaltamalla suusta suuhun ja painelemalla tämän rintaa. Pian Ana kuuli taas Stefanin hengityksen ja soitti hätänumeroon.

Kun kuulustelussa päästiin vihdoin puhumaan Stefanista, Ana kertoi Stefanin pitäneen hänestä heti alusta alkaen. Mies oli ollut todella mukava häntä kohtaan ja halunnut aloittaa tapailun, mihin Ana oli suostunut. Stefan oli jo pian ilmoittanut haluavansa mennä Anan kanssa naimisiin, mutta tämä oli ehdottanut, että he asuisivat ensin yhdessä jonkin aikaa. Ana sanoi heidän asuneen yhdessä aina siitä lähtien. Taloyhtiön tietojen mukaan Stefan oli myöntänyt Analle pysyvän vierailuluvan Parklane-taloyhtiöön kaksi kertaa. Molemmilla kerroilla hän oli kuitenkin perunut luvan. 8. ja 9. kesäkuuta Ana oli merkitty väliaikaiseksi vierailijaksi.

Anan kertomuksissa oli paljon ristiriitoja. Välillä hän kutsui Stefania rakkaaksi kihlatukseen, ja välillä hän muistutti, että mies oli ollut hänestä täysin pakkomielteinen. Pakkomielteisyyttä oli ollut huolimatta siitä, että Ana oli ilmoittanut Stefanille, ettei etsinyt romanttista parisuhdetta. Pian Ana kuitenkin kertoi sanoneensa Stefanille, että ei suostuisi vain leikkikaluksi vaan haluaisi vakavan parisuhteen.

Ana oli myös kertonut Stefanille aiemmista suhteistaan, ja tämä oli luvannut pitää hänestä hellästi huolta. Anan mukaan kaikki meni hyvin siihen asti, kun Ana oli kertonut haluavansa erota naimisiin

menon sijasta. Stefanista oli tullut sen jälkeen alkoholin vaikutuksen alaisena ollessaan omistushaluinen ja väkivaltainen. Ana oli kokenut olonsa uhatuksi ja turvattomaksi, koska Stefan oli häntä paljon isompikokoinen. Hän sanoi, että suhteen edetessä Stefan alkoi juoda entistä enemmän. Ensin Ana ei ollut kokenut sitä ongelmaksi, mutta pian tilanne oli kuitenkin alkanut kärjistyä. Stefan oli kokenut olonsa masentuneeksi ja turvautunut taas alkoholiin helpottaakseen oloaan. Toisin kuin muista parisuhteista puhuessaan tässä suhteessa Ana ei kuvaillut itseään uhriksi vaan enemmänkin Stefanin hoitajaksi.

Ana alkoi luetella Stefanin vaivoja. Tällä oli muun muassa silmätulehdus ja märkäpaise selässä, ja paiseen tulehdus oli levinnyt jo kohti selkärankaa eikä Stefan siksi nähnyt tai kuullut kunnolla. Anan mukaan Stefan teki jo kuolemaa. Hän kertoi myös, että Stefan ei pitänyt autolla ajamisesta eikä siksi halunnut ajaa, mikä aiheutti vaikeuksia silloin, kun ruoka ja muut kotitarpeet olivat lopussa. Anan ajokortti oli mennyt vanhaksi, eikä hän voinut uusia sitä, koska hänellä ei tuolloin ollut virallista kotiosoitetta. Ana muistutti tutkijoita siitä, että Stefan oli pakkomielteinen häntä kohtaan ja hän oli Stefanille kaikki, mitä tällä elämässään oli. Anan mielestä Stefanin käytös oli ollut ajoittain todella kummallista. Hän kertoi heränneensä välillä siihen, että Stefan oli vain tuijottanut häntä suoraan hänen kasvojensa edessä. Joinain aamuina Stefan oli sanonut olevansa vain vauva, joka tarvitsi Anan hoitoa.

Anan mukaan Stefan ei myöskään ollut muistanut huolehtia kunnolla hygieniastaan, kuten päivittäisestä suihkussa käymisestä. Ana oli kertonut Stefanille tuntevansa seurustelewansa papparaisen kanssa. Hän oli halunnut, että Stefan menisi lääkärille ja hoitaisi itsensä kuntoon. Ana kertoi keksineensä kolme eri vaihtoehtoa siihen, mistä Stefanin ongelmat johtuivat. Ensimmäinen niistä oli, että tämä saattoi käyttää huumeita. Stefanilla oli kotonaan hyvin laaja lääkevarasto, mikä saattoi Anan mielestä viitata huumeongelmaan. Toinen vaihtoehto oli dementia tai jonkinlaiset mielenterveysongelmat. Kolmas oli, että Stefan oli riivattu. Stefan oli myöntänyt tuntevansa olonsa

oudoksi esimerkiksi niin, että hänen päästään saattaisi kasvaa pirun sarvet ja paholainen olisi hänen sisällään.

Ana oli kuitenkin välittänyt Stefanista todella paljon. Hän oli ollut huolissaan, koska Stefanilla ei ollut lähellään perhettä, joka olisi katsonut tämän perään. Ana kertoi myös rakastaneensa Stefania ja halunneensa huolehtia tästä kaikista tämän vaivoista huolimatta. Anan mukaan Stefan oli kuitenkin vihannut sitä, että hän toi keskusteluissa ilmi Stefanin terveydellisiä heikkouksia. Se oli saanut Stefanin todella vihaiseksi ja jopa aggressiiviseksi. Tämän jälkeen Ana oli halunnut muuttaa pois Stefanin asunnosta mennäkseen vähäksi aikaa asumaan ystävänsä Jamesin luokse. James Wells ja hänen tyttöystävänsä Chanda asuivat tuolloin samalla alueella, jolla Stefanin asunto sijaitsi, ja Ana oli asunut Jamesin luona juuri ennen Stefanin kanssa yhteen muuttoa.

Eräänä iltana tammikuussa, kun Ana asui vielä Stefanin luona, hän oli ilmestynyt Jamesin oven taakse humalassa. Anan mukaan tuona iltana Jamesin tyttöystävä Chanda oli käynyt hänen kimppuunsa ja kaatanut hänet maahan. He olivat saaneet sovittua riidan, mutta Chanda oli silti myöhemmin heittänyt hänen tavaransa pois. Ana myös kertoi osuneensa vahingossa hampaillaan Jamesia päähän. Sen jälkeen James oli pyytänyt Anaa poistumaan asunnostaan.

Ana jatkoi rönsyilevää kertomustaan. Kun hän oli jälleen palannut Stefanin luokse, tämä oli hänen mielestään jo paremmassa kunnossa. Stefan muisti huolehtia itsestään ja näyttikin paremmalta. Stefan oli avautunut Analle ja kertonut tunteneensa aiemmin, ettei voisi enää rakastaa ketään, mutta Ana oli tuonut rakkauden takaisin hänen elämäänsä. Myös James oli Anan mukaan rukoillut, että tämä muuttaisi takaisin hänen luokseen. Ana oli kuitenkin kieltäytynyt kutsusta. Hän ei ollut kiinnostunut kenestäkään romanttisesti ja koki, ettei kyennyt rakastamaan ketään. Hän oli taiteilija, joka rakasti luoda rakkautta ympärilleen. Ana uskoi olevansa liian välittävä ja hellä miespuolisia ystäviään kohtaan, minkä takia he aina rakastuivat häneen. Hän sanoi halunneensa vain ”työskennellä heidän kanssaan”. Näin hän kertoi

kuulustelijoille huolimatta siitä, että asui aina miesten luona ja oli heidän kanssaan seksuaalisessa kanssakäymisessä.

Vaikka Ana kertoi omassa versiossaan puolustaneensa itseään aggressiivista miestä vastaan, kuulustelijat eivät nielleet hänen tarinaansa. Ana pidätettiin syytettynä Stefanin murhasta. Alle vuorokausi pidätyksestä Stefanin murha oli jo kansainvälisen median otsikoissa.

Anan lähes neljä tuntia kestäneen kuulustelun jälkeen tutkijat pyrkivät tarkistamaan hänen kertomustaan. Tutkijat eivät onnistuneet löytämään kaikkia Anan mainitsemia entisiä miesystäviä, koska hän ei kertonut näiden nimiä. He onnistuivat kuitenkin tavoittamaan muutaman miehistä, ja nämä kertoivat tapahtumista täysin erilaiset versiot. Heidän mukaansa Ana oli ollut suhteiden väkivaltainen osapuoli. Väkivallalle ei ollut koskaan selvää syytä, mutta alkoholi oli aina läsnä Anan turvautuessa siihen.

James on kertonut, että pari päivää ennen Stefanin murhaa hän oli ollut Anan kanssa illallisella, jonka jälkeen he olivat menneet takaisin Jamesin asunnolle. Jamesin mukaan hän oli katsonut televisiota nojatuolissa, kun Ana oli yhtäkkiä yrittänyt suudella häntä. James ei ollut antanut suudelmalle vastakaikua, ja siitä suivaantuneena Ana oli purrut Jamesia päästä niin kovaa, että tämän iho oli mennyt rikki. James oli pyytänyt tiukasti Anaa lähtemään asunnostaan, sillä hänen yhdeksänvuotias tyttärensä oli kotona huoneessaan. James ei halunnut, että tytär näkisi sellaista käytöstä. Tämän tapauksen jälkeen Ana otti yhteyttä Stefaniin, koska oli vailla majapaikkaa.

Tutkijoille selvisi, että näin Ana siis päätyi uudelleen Stefanin luokse paria päivää ennen murhaa. Jamesilta kysyttiin myös, millainen suhde hänellä oli ollut Anan kanssa. Kuulustelija halusi tietää, olivatko he puhuneet esimerkiksi avioliitosta tai lapsista. James kertoi, että Ana oli tullut kerran raskaaksi mutta saanut keskenmenon. James painotti, että he olivat vain ystäviä ja olivat olleet intiimissä kanssakäymisessä vain muutaman kerran.

Anan versio illan kulusta kuulosti epäuskottavalta myös siksi, että kukaan Stefanin tuntenut ihminen ei kuvailut tätä millään tavalla väkivaltaiseksi, päinvastoin. Anasta taas kuultiin aika montakin kertomusta, joiden mukaan hän oli käyttäytynyt väkivaltaisesti. Ja joka kerta Ana oli ollut humalassa.

Jamesin kertomuksen lisäksi kuulustelijat saivat selville muita vastaavia tilanteita, kun he kiersivät Houstonin keskustan baareja, joissa Anan tiedettiin viettäneen paljon aikaa. Erään baarin työntekijä kertoi, että yhtenä iltana hän oli kävellyt Anan ohi, huomannut maassa korvakorun ja ojentanut sen Analle olettaen, että se oli tippunut tältä. Täysin yllättäen Ana oli lyönyt häntä kasvoihin, vaikka hän oli pienikokoinen ja ystävällinen mies. Analla oli ollut välikohtaus myös vartijan kanssa, joka oli pyytänyt häntä poistumaan erästä baarista epäasiallisen käytöksen vuoksi. Ana oli hyökännyt vartijan kimppuun ja vetänyt miestä tämän pitkistä hiuksista niin, että Anan käsiin oli jäänyt paljon miehen hiuksia. Anan menneisyydestä paljastui paljon erilaisia väkivaltaisia kohtauksia, jotka olivat alkaneet tyhjästä. Niissä ei ollut käytetty aseita eivätkä ne olleet johtaneet kuolemaan, mutta niihin liittyi lyömistä, hiuksista vetämistä ja puremista.

Stefanin asuinrakennuksen valvontakameroiden tallenteista tutkijat näkivät, että noin seitsemän tuntia ennen murhaa Ana ja Stefan lähtivät asunnolta yhdessä illanviettoon. Valvontakameran kuvassa Analla ei ollut jalassaan korkokenkiä. 5015-baarin valvontakameratallenteista puolestaan näkyi, kuinka pari joi pullon viiniä ja kuusi tequilashottia. Stefan näytti olevan enemmän omissa oloissaan, kun taas Ana jutteli myös muille miehille. Seuraavaksi heidän nähtiin lähtevän taksilla.

Taksinkuljettaja Rosemary Gomezia kuultiin poliisiasemalla, ja hän kertoi taksimatkasta ja Anan käytöksestä. Ana oli ollut todella epäkuntoittava ja puhunut ilkeästi Stefanille ja myös hänelle. Ilmeisesti Ana olisi halunnut vielä jäädä baariin ja oli sen takia kiukkuinen. Myöhemmin kuitenkin selvisi, että toisinaan Rosemaryn mies oli mukana taksissa, koska hänelle tuli siitä turvallinen olo. Juuri tuona iltana mies oli ollut kuskinä ja Rosemary oli istunut apukuskin paikalla. Rosemary

ei ollut uskaltanut kertoa tästä viranomaisille, koska pelkäsi menettävänsä työnsä. Myös hänen miestään kuultiin, ja tämänkin kertomus oli samanlainen.

Rosemaryn ja hänen miehensä lisäksi Stefanin naapuri Karlye Jones havaitsi outoa käytöstä tapahtumayönä. Karlye heräsi kesken unien naapurista kantautuvaan kovaan meteliin. Hän kuuli paiskauksen tapaisia ääniä ja miehen huutoa noin varttia yli kahdelta. Hänen havaintonsa ajoittuivat kuitenkin yli tuntia aiemmaksi kuin Anan kello 3.41 soittama hätäpuhelu. On mahdollista, että Ana ei soittanut apua heti Stefanin kuolemaan johtaneen pahoinpitelyn jälkeen, sillä sitä ei pystytty tutkinnassa varmistamaan.

Keväällä 2013, sillä aikaa kun Ana asui jälleen Jamesin luona, Stefan alkoi tapailla Janette Jordan -nimistä naista. Janette on kertonut *Texas True Crime* -dokumentin haastattelussa, että Stefan soitteli hänelle säännöllisesti ja hän oli tavannut myös miehen ystäviä. Stefan oli kertonut Janetelle Anasta ja siitä, kuinka tämä ei suostunut jättämään häntä rauhaan. Stefanin mukaan hänen ex-tyttöystävänsä oli sekaisin, mutta Janette ei ollut tajunnut, että Ana oli oikeasti niin sekaisin, että voisi tehdä jotain näin hullua.

Joitakin päiviä ennen murhaa Stefan oli ollut myöhässä Janetten kanssa sopimiltaan treffeiltä. Syyksi hän oli kertonut Anan ilmaantumisen paikalle. Janette oli ymmärtänyt hänen puheistaan, että Ana oli sekava ja epävakaa eikä suostunut poistumaan Stefanin elämästä. Janette ja Stefan olivat sopineet näkevänsä seuraavan kerran brunssilla sunnuntaina 9. kesäkuuta eli murhapäivän aamupäivällä. Janetten huoli oli herännyt, kun Stefan ei ollut saapunut paikalle. Hän ei ollut kuullut miehestä koko päivänä, mikä oli todella outoa. Normaalisti Stefan oli soitellut hänelle jatkuvasti. Maanantaina, kun Janette oli mennyt jo töihin, hän sai ystävältään puhelun, jossa tämä pyysi häntä avaamaan television. Uutisista Janette näki, että Stefan oli menehtynyt.

Stefanin pitkäaikainen ystävä Annika Lundqvist epäili Anan saaneen tietää, että Stefan oli tapaillut uutta naista parin eron jälkeen.

Annika kuvaili Stefania helposti lähestyttäväksi ja avoimeksi persoonaksi. Tämä oli myös aina lainannut rahojaan niitä tarvitseville. Stefan ei osannut sanoa ei, jos joku tarvitsi apua. Annikan mukaan Stefan oli aluksi ollut Anasta täysin hullaantunut. Hän kertoi myös, että Ana ei edes ollut yrittänyt tutustua häneen tai muihin Stefanin ystäviin. Se tuntui hänestä erikoiselta, koska yleensä vakavassa suhteessa tutustutaan myös puolison ystäviin.

Tutkintaa tehtiin tietysti myös rikospaikalla. Asunnossa olleen vaalean kokolattiamaton jäljistä pystyttiin päättelemään, että sohvapöytä ja sohva olivat liikkuneet jonkin verran. Sen uskottiin viittaavan kamp-pailuun. Lisäksi valoisan olohuoneen lattialla ja mustalla nahkasohvalla oli vaaleita hiustuppoja, jotka vaikuttivat Stefanin hiuksilta. Toisella puolella sohva oli Anan käsilaukku, kengät ja tarotkorttikirja, joka oli auki kohdasta, jossa oli otsikkona ”Kuolema”. Sovhapöytä oli sotkuinen. Sen päälle oli levinnyt sokeria, ja sillä oli monta käsin kirjoitettua lappua, joista yhdessä oli allekirjoituksena Anan nimi. Yhdessä lapuista luki vapaasti suomennettuna ”suojelkoon totuuden kilpi sinua, tuomitkoon totuuden miekka, olkoon kynä mahtavampi kuin miekka”. Toisessa lapussa luki ”pyysin, että sielusi olisi rauhassa, mielesi tyyni ja sydämesi täynnä voimaa”.

Eteisessä oli miesten pukukengät ja toinen Anan sinisistä korkokengistä. Myös Anan matkalaukut olivat eteisessä valmiina seuraavan päivän lähtöä varten. Se, että toinen korkokengistä oli eteisessä, viittaisi siihen, että Ana oli napannut murha-aseena käyttämänsä kengän sieltä eikä jalastaan niin kuin hän väitti kuulusteluissa.

Verta oli roiskunut joka puolelle olohuoneessa seinää myöten. Paikalle kutsuttiin verijälkiasiantuntija Chris Duncan, joka osasi analysoida veriroiskeita todella tarkasti. Duncan oli ollut jo 17 vuotta töissä Houstonin poliisin rikospaikkatutkintaosastolla. Verijäljistä pystyttiin päättelemään, mistä suunnasta ja mistä kulmassa veri oli seinille roiskunut. Duncan kiinnitti heti huomionsa siihen, että ruumiin lähellä olevissa seinissä veriroiskeet olivat todella matalalla, lattiatasosta noin

60 sentin korkeudelle. Jäljet olivat enimmäkseen pyöreän muotoisia, mikä kertoi Duncanin mukaan siitä, että iskut oli lyöty noin 90 asteen kulmassa. Veriroiskeista päätellen uhri vaikutti ennemminkin olleen hyökkäyksen kohteena sen sijaan, että kyse olisi ollut tasapuolisesta tappelusta. Uhrin oli täytynyt olla lattialla niin, ettei hänen allaan ollut mitään. Duncan halusi nähdä Anasta otetut kuvat, jotta hän voisi nähdä niissä näkyvän veren. Eniten verta oli Anan farkkujen reisien ja polvien sisäosassa. Niin paljon verta oli tullut ainoastaan Stefanin päästä, joten Duncan päätteli, että Anan jalkojen oli ollut pakko olla lähellä uhrin päätä.

Myös syyttäjä John Jordan pääsi käymään rikospaikalla noin 48 tuntia murhan jälkeen. Hänkin kiinnitti huomiota siihen, että veriroiskeet olivat matalalla. Verijäljet olivat yksi tapauksen merkittävimmistä todisteista. Ne osoittivat Stefanin maanneen maassa, kun Ana hakkasi häntä korkokengällään.

Kun aseena käytetty korkokenkä läpivalaistiin röntgenillä, saatiin selville, että kengän sisällä oli ohut metalliputki, joka oli kuin terävä jäänaskali. Stefanin kallosta ei kuitenkaan löytynyt murtumia. Iskut oli isketty niin kovalla voimalla ja ne olivat jättäneet niin pahat jäljet, että Stefanin kasvojen sanottiin näyttäneen ”sveitsiläiseltä juustolta”.

Uhrille oikeuslääketieteellisen ruumiinavauksen tehnyt lääkäri Jennifer Ross totesi todennäköisimmäksi kuolinsyyksi päähän kohdistuneet iskut. Hän laski uhrin kasvoista 25 ruhjetta ja repeämää, jotka sopivat kokonsa puolesta korkokengän koron kärjen aiheuttamiksi. Iskuista 17 oli noin 2,5 sentin syvyisiä. Samanlaisia jälkiä löytyi myös Stefanin kämmenistä ja ranteista, mikä viittasi uhrin puolustautumiseen. Rossin mukaan sekin oli kuitenkin mahdollista, että kuolinsyy olisi ollut verenhukka tai sydänkohtaus, joka olisi aiheutunut stressistä johtuneesta adrenaliinipiikistä.

Koska uhrin kuolinsyy jäi osittain epäselväksi, Anan puolustusasianajaja Jack Carroll halusi selvittää, olisiko mahdollista, että Stefan olikin ollut elossa vielä ensihoitajien saapuessa paikalle.

III

Muutama päivä Stefan Andersonin kuoleman jälkeen asianajaja Jack Carroll oli saapunut Harris Countyn oikeustalolle toisen tapauksen takia. Ana Trujillo oli siellä samaan aikaan ensimmäisessä oikeuskäsittelyssään. Kun Ana oltiin saattamassa pois oikeussalista, hän törmäsi Jackiin. Ana tunnisti Jackin, mutta Jack ei vielä kiinnittänyt häneen mitään huomiota. Ana oli ollut jo 1990-luvulla vakioasiakas samoissa kuppiloissa, joissa myös Jack oli käynyt. He siis tiesivät toisensa ainakin jollain tasolla. Tuohon aikaan myös Jack oli viihtynyt kosteissa tunnelmissa ja tutustunut kuppiloissa moniin mahdollisiin asiakkaisiin. Hän edusti heitä tarpeeksi hyvin ansaitakseen uskottavuutta kovana puolustusasianajajana, mistä Ana muisti hänet vielä vuosikymmenien jälkeenkin.

Kaksi viikkoa pidätyksen jälkeen Ana oli edelleen uutisten aiheena, jolloin Jackin Miamissa asuva äiti sai tietää tapauksesta. Hän soitti pojalleen kysyäkseen, tiesikö Jack mitään mehukkaita yksityiskohtia korkokenkämurhaajasta. Vielä samana päivänä Jack otti Anan tapauksen hoitaakseen. Analla ei kuitenkaan ollut varaa maksaa asianajajan palveluista, joten Jack lupasi hoitaa työn veloitusetta. Hän ajatteli voittavansa jutun helposti ja kasvattavansa samalla mainettaan.

Valmistuttuaan vuonna 1990 South Texasin oikeustieteellisestä korkeakoulusta Jack otti vastaan tuomioistuimen määräämiä vähävaraisia asiakkaita. Useimmat heistä olivat pääasiassa huumerikollisia ja rattijuoppoja. Samalla hän teki töitä yhtiölain parissa saadakseen laskunsa maksettua. Jack jätti rajun juomisen taakseen vuonna 2005 ja meni naimisiin. Hän huomasi olevansa todella taitava puolustusasianajajana oikeussalissa. Hän pystyi samaistumaan puolustettavansa asemaan, ja

myös tuomarit usein pitivät hänestä ihmisenä. Jack ei pelännyt oikeudenkäyntejä, ja hän otti hoitaakseen aina vain kovempia tapauksia huumekauppiaita ja murhaajia puolustaessaan. Kerran hän puolusti poliisin murhasta syytettyä miestä oikeussalissa, joka oli täynnä virkapukuisia henkilöitä, ja onnistui saamaan tapauksen hylätyksi.

Jackilla ei kuitenkaan ollut koskaan ollut yhtä suurta ja räikeää tapaista kuin Anan puolustaminen murhaoikeudenkäynnissä. Oikeudenkäynnin lähestyessä toimittajat ottivat jatkuvasti Jackiin yhteyttä saadakseen tietää meheviä yksityiskohtia tapauksesta. Hän oli innoissaan hälinästä mutta myös uupunut siitä aiheutuvasta paineesta. Tämä yksi oikeudenkäynti saattaisi määrittää koko hänen uransa.

Jack vietti yhä enemmän aikaa tapausaineistoa tutkien, mahdollisia todistajia haastatellen ja itse tapahtunutta murhaa pohtien. Hän tuli vakuuttuneeksi siitä, että Ana Trujillo todella oli syytön. Anan puolustusasianajaja siis uskoi syytetyn kertomukseen väkivaltaisesta miesystävästä. Puolustustiimi palkkasi oman verijälkiin erikoistuneen asiantuntijansa, Tom Bevelin. Asiantuntijan näkökulmasta kuitenkin vaikutti siltä, että Ana oli syyllinen eivätkä verijäljet vastanneet täysin Anan kertomusta.

Anan takuusummaksi määrättiin 100 000 dollaria. Hän vaati takuun pienentämistä, mutta tuomari kieltäytyi siitä. Ana pääsi vapaaksi tutkintavankeudesta vuoden 2013 joulukuussa, kun hänen takuunsa maksettiin.

Ana Trujillon murhaoikeudenkäynti alkoi vuoden 2014 huhtikuussa. Syyttäjänä olivat John Jordan ja Sarah Mickelson. Syyttäjä Mickelson aloitti avauspuheenvuorolla, jossa hän havainnollisti tapahtunutta käymällä polvilleen ja hakkaamalla lattiaa hänen omalla sinisellä korkokengällään sanoen samalla, että Ana oli hakannut Stefanin veriseksi möykyksi. Puolustuksen avauspuheenvuoro oli vähemmän teatraalinen. Puolustusasianajaja Jack Carroll kertoi, että tapahtumailtana oli käyty kamppailu elämästä ja kuolemasta. Puolustuksen mukaan Stefan oli käyttäytynyt humalassa väkivaltaisesti ja painanut Anan seinää